

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 63.

Elleve Session.

24de Møde.

Tirsdagen den 17de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

L. C. Larsen (fortsat): Den an= den Omstændighed, hvorpaa jeg skal henlede Opmærksomheden, er, at der til Udbetaling af Renterne paa Indskrivningsbeviserne for= bres; ikke alene Foreviisning af Indskriv= ningsbeviset, men tillige Eierens Dwitteri. Dette Sidste er ligeledes en meget besværende Omstændighed for Folk, der boe paa Landet eller ikke have Leilighed til at indfinde sig der, hvor Renterne skulle høves, hvilket medfører Nødvendigheden af at give Fuldmagt, der med Hensyn til, at saadanne Personer som oftest ere ubekjendte, efter Bestemmelsen skal være en Notarialfuldmagt, og en saadan medfører jo en Bekostning, der, naar Beløbet er ringe, endog er aldeles uforholdsmæssigt. Benyttelsen af en saadan Fuldmagt leder ogsaa til andre Van= skeligheder, thi skal den meddeles for hver Ter= min, bliver det jo en Gjenstand af ikke ringe Betydning, og skal den være en staaende Fuld= magt, berøver den Folk den Lettelse, der er ved at kunne benytte hvem man vil til at høre sine Renter. Heller ikke kan den, der har faaet Pant i Obligationer, uden Fuldmagt høre Renterne af dem, hvilket jo nu er meget almindeligt, idet Mellemværendet da senere af ham afgjøres med Debitorer. Jeg troer saa= ledes, at man ogsaa burde lette dette Forhold paa den Maade, at Foreviisningen af Ind= skrivningsbeviset var nok til at kunne høre

Renterne. Jeg vilde meget ønske, at den ærebe Indenrigsminister vilde tage Hensyn til disse Bemærkninger og mulig formaae sin Collega Finantsministeren til at forandre Bekjendtgjø= relsen af 20de September f. A., og at han i alt Fald ikke vil lade den uforandret faae An= vendelse for Kongerigets særlige Gjæld.

Mod Lovforslaget selv har jeg forøvrigt Intet at erindre; jeg indrømmer, at den Ma= terie, jeg har bragt paa Bane, ikke staaer i Forbindelse med nogen enkelt Bestemmelse deri, men med det hele Foretagende. Hvorvidt det, saaledes som den ærebe Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann) har omtalt, vilde være rigtigt, at Kongeriget indfriede sin særlige Gjæld, tør jeg ikke gaae nærmere ind paa, men jeg vil kun bemærke, at de Vanskeligheder, som saavel paa et andet Sted som af den ærebe Rigsdagsmand bleve fremhævede mod den foreslaaede Foranstaltning, vist kunde bortfalde, naar der blev truffet den Overenskomst mellem Finantsministeren og Indenrigsministeren, at Monarchiet overtog Kongerigets særlige Statsgjæld, mod at der indleveredes et ligesaa stort Beløb, som Gjæl= den androg, i hvilkefomhelst kongelige 4 pCt. rentebærende Obligationer, thi det maatte dog være Monarchiet ganske ligegyldigt, om den ud= betalte Renter af Obligationer, der vare ud= stedte i Anledning af Forhold, som alene ved= kom Kongeriget, eller i Anledning af Forhold, der vedkom Monarchiet, naar det kun som Be= derlag fik et tilsvarende Antal af sine egne Obligationer; derved blev det muligt for In= denrigsministeriet efterhaanden at opkjøbe saa